

Nr 416.

Av herr **Olsson** i Berg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 129, angående försäljning av vissa delar av övningsplatsen Backamo.

I proposition nr 129 föreslår Kungl. Maj:t försäljning av vissa delar av övningsplatsen Backamo, belägen i Göteborgs och Bohus län, 27 km. söder om Uddevalla. Bohusläns regemente har använt denna övningsplats alltsedan 1720-talet. Sedan regementet i början av 1900-talet flyttades till Uddevalla, användes denna gamla exercisplats endast till vissa övningar, som regementet emellanåt där anordnar. I den kungl. propositionen synes också, att styrelsen för flygvapnet ämnar att möjligen inrätta en flygplats å denna gamla exercisplats. Det område, som övningsplatsen omfattar, är enligt beskrivning i den kungl. propositionen närmare 100 hektar. Närmare hälften av detta område eller omkring 45 hektar utgöres av mark med gott grus. De sakkunniga, som varit tillkallade, hava ansett, att området ifråga kunde överlåtas till järnvägsstyrelsen och värderat detsamma till 2,000 kronor per hektar. Efter närmare undersökningar har emellertid järnvägsstyrelsen på anförda skäl icke ansett med sin fördel förenligt att förvärva detta område. De sakkunniga hade även ansett, att om försäljning till järnvägsstyrelsen icke komme till stånd, kunde detsamma framdeles försäljas i större eller mindre poster.

Till de sedermera tillsatta markkommitterade, som synas hava förfrågat sig hos Inlands Fräkne härads vägstyrelse, huruvida vägdistriktet önskade förvärva visst grusområde, hade vägstyrelsen meddelat, att vägdistriktet hade intresse av att för grustäkt förvärva ett område av mötesplatsen. Därefter har styrelsen genom sin ordförande till markkommitterade överlämnat protokoll från sammanträde med vägstyrelsen och ombud från samtliga socknar i häradet med anbud av 3,000 kronor per hektar för ett område av 2 hektar med fri väg till grusområdet samt vissa villkor beträffande köpeskillingens erläggande. Vägdistriktet erbjuder sig att betala kostnaden för områdets avstyckning. Markkommitterade anse det erbjudna priset fördelaktigt, och de hava heller ingenting att erinra mot övriga försäljningsvillkor, som önskats. Kommitterade yttra tillika, att försäljningen icke torde innebära något hinder för flygfältets utnyttjande, och de tillstyrka det ifrågavarande områdets försäljning, som synes i den kungl. propositionen sid. 12.

Chefen för Bohusläns regemente, som yttrat sig i frågan, har icke något annat att erinra mot försäljningen av området, än att detta skulle utstakas så,

att gränsen i sydost komme att sammanfalla med kronans därvarande gräns intill Bastebacka ägor.

Chefen för västra arméfördelningen har till alla delar instämt i regementschefens yttrande.

Arméförvaltningens domäntjänsteman och arméförvaltningens fortifikationsdepartement hava avstyrkt försäljningen av det ifrågavarande området.

Departementschefen säger sig ej kunna tillstyrka försäljning av i övningsfältet ingående mark under annan förutsättning, än att detta låter sig göra utan försämring av fältets användning för övningsändamål, och säger sig departementschefen hava kommit till samma uppfattning angående de framställda försäljningsförslagen som arméförvaltningens fortifikationsdepartement. Kungl. Maj:t föreslår sålunda icke försäljning av det här ifrågavarande området.

Då nu markkommitterade, som äro praktiska män och hava besett platsen, dels anse att det erbjudna priset är fördelaktigt, och dels anse, att försäljningen icke torde innebära något hinder för flygfältets utnyttjande, varför de tillstyrkt det ifrågavarande områdets försäljning, och likaså chefen för Bohusläns regemente samt chefen för västra arméfördelningen icke hava haft något att erinra mot försäljningen, så anse vi, att vägstyrelsens i Inlands Fräkne härads framställning om att få köpa det ifrågavarande området till det erbjudna priset borde bifallas.

Vägdistriktet består av fyra socknar. Enligt uppgift från ordföranden i nämnda väghållningsdistrikt har Forshälla socken, som är den nordligaste och gränsar intill Uddevalla, icke alls något väggrus att tillgå; denna socken är störst av distriktets socknar, och till de allmänna vägarnas underhåll får grus hämtas från den längre söderut liggande Ljungs socken, där en grustäkt finnes, som dels togs hårt i anspråk, då Bohusbanan byggdes, och dels anlitas till de allmänna vägarnas underhåll så, att grustillgången där är obetydlig och tager snart slut.

Vidare finnes i den av distriktet längst söderut liggande Grinneröds socken tvänne mindre grustag, som nu så hårt anlitas, att grusförrådet där snart är slut. Sedan har vägdistriktet ingen annan tillgång på väglagningsämne än att spränga sten ur bergen och krossa till makadam, vilket ställer sig dubbelt dyrare än om grus kan erhållas, och vägarna bliva ingalunda så bra av enbart makadam som av gott grus eller om båda delarna användas. Vi finna alltså stora skäl föreligga för ett tillmötesgående av vägdistriktets önskan att förvärva det ifrågavarande området.

Från enskilda personer exproprieras ju mark, varå finnes grus, till allmänna vägars underhåll, och då bör väl staten här vara tillmötesgående och lämna välbehöfligt område av denna stora grusareal, helst som ett sådant medgivande icke torde försämma fältets användande för övningsändamål. Kraven på att väl underhålla de allmänna vägarna äro ju stora, och genom den mer och mer ökade biltrafiken bliva de ännu större och svårare att fullgöra. Det är ju därför nödvändigt att lämna tillgång till grus, när sådant finnes att tillgå i trakten.

Det kan också erinras, att en viss sänkning av avstyckningskostnaderna för vederbörande lägenhetsköpare torde kunna förväntas, om i sammanhang med lägenheternas avstyckning också företages avstyckning av grusområde till vägdistriktet.

På grund av vad vi här anfört, anhålla vi,

att riksdagen ville medgiva Inlands Fräkne härads vägdistrikt i Bohuslän att få inköpa ett grusområde av 2 hektar mark å Bohusläns regementes förra övningsplats Backamo till ett pris av 3,000 kronor per hektar samt på de villkor i övrigt, som föreslagits av markkommitterade (se sid. 12 i den kungl. propositionen).

Stockholm den 5 mars 1930.

Adolf Wallerius.

Oscar N. Olsson.

Cornelius Olsson.

Herman Andersson.
